

Bruxelles, den 15.5.2017
COM(2017) 233 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om implementeringen af forordning (EU) nr. 608/2013

DA

DA

1. INDLEDNING

Krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder er et udbredt og stadig voksende fænomen på verdensplan. Handelen på internationalt plan med forfalskede varer udgør op til 2,5 % af verdenshandelen eller så meget som 338 mia. EUR ifølge de senest tilgængelige data fra 2013¹. Virkningerne af forfalskninger er særlig høj i Den Europæiske Union, hvor forfalskede og piratkopierede varer beløber sig til op mod 5 % af importen eller så meget som 85 mia. EUR.

Et grundlæggende element i EU-systemet for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder ved grænsen er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder² (herefter benævnt forordning (EU) nr. 608/2013). Den trådte i kraft den 1. januar 2014.

I artikel 37 i forordning (EU) nr. 608/2013 fastsættes følgende: "forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning. Om nødvendigt ledsages rapporten af passende henstillinger.

Rapporten skal omhandle alle relevante tilfælde vedrørende lægemidler i transit gennem Unionens toldområde i henhold til denne forordning, herunder en vurdering af dens mulige indvirkning på Unionens forpligtelser med hensyn til adgang til lægemidler ifølge erklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed, der blev vedtaget på WTO-ministerkonferencen i Doha den 14. november 2001, og de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at afhjælpe en eventuel situation, der skaber negative virkninger i henseende hertil."

Forordning (EU) nr. 608/2013 ledsages af EU's toldhandlingsplan til bekæmpelse af krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder for perioden 2013-2017³, i forbindelse med hvilken Kommissionen forelægger Rådet en årlig sammenfattende rapport og også vil forelægge en slutrapport ved udgangen af 2017.

Formålet med dette dokument er at rapportere om den feedback om implementeringen af forordning (EU) nr. 608/2013 siden 1. januar 2014, som Kommissionen har indsamlet. Med hensyn til medlemsstaternes implementering af forordningen dækker rapporten en treårig periode fra 1. januar 2014 til december 2016, mens de detaljerede tal for de foranstaltninger, der er truffet ved EU's grænser, dækker årene 2014-2015, da de statistiske oplysninger for 2016 endnu ikke forelå på tidspunktet for udarbejdelsen af rapporten.

¹ Trade in Counterfeit and Pirated Goods: Mapping the Economic Impact, OECD/EUIPO (2016).

https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/observatory/documents/Mapping_the_Economic_Impact_study/Mapping_the_Economic_Impact_en.pdf.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (EUT L 181 af 12.6.2013, s. 15).

³ Rådets resolution om EU's toldhandlingsplan til bekæmpelse af krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT C 80 af 19.3.2013, s. 1).

I afsnit 2 forklares den metode, der er anvendt ved udarbejdelsen af rapporten.

I afsnit 3 beskrives EU's lovgivningsmæssige ramme, og der fokuseres på de største nyskabelser, som forordning (EU) nr. 608/2013 har medført.

I afsnit 4 gives et overblik over bemærkningerne fra den private sektor.

I afsnit 5 analyseres det, hvordan medlemsstaterne har implementeret forordning (EU) nr. 608/2013, idet der i særlig grad fokuseres på nyskabelser og de fakultative elementer, som denne forordning har medført. Det indeholder desuden tal for den konkrete anvendelse af forordning (EU) nr. 608/2013.

Afsnit 6 indeholder konklusionen.

2. METODOLOGI

Følgende midler og redskaber blev anvendt ved udarbejdelsen af rapporten:

- støttebesøg i medlemsstaterne og konsultation af medlemsstaterne vedrørende lægemidler
- høring af interesserede parter
- download af oplysninger fra Kommissionens centrale database, den såkaldte COPIS-database (systemet til bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering).

2.1 Støttebesøg i medlemsstaterne og konsultation af medlemsstaterne vedrørende lægemidler

I EU's toldhandlingsplan til bekæmpelse af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder for perioden 2013-2017 er der fastsat en række foranstaltninger, som Kommissionen og medlemsstaternes toldadministrationer skal træffe for at sikre en effektiv implementering af forordning (EU) nr. 608/2013.

En af foranstaltningerne vedrører de støttebesøg, som Kommissionen og de 28 medlemsstaters sagkyndige på området intellektuelle ejendomsrettigheder skal foretage i perioden 2015-2017 for at indlede en dialog med de myndigheder, der er ansvarlige for implementeringen af forordning (EU) nr. 608/2013 med henblik på at:

- indsamle oplysninger om implementeringen af forordning (EU) nr. 608/2013
- lette udvekslingen af erfaringer og god praksis.

I 2015 og 2016 foretog Kommissionen og medlemsstaternes sagkyndige på området intellektuelle ejendomsrettigheder 24 støttebesøg i følgende lande: BE, NL, FI, EE, SI, HR, LV, LT, MT, IT, EL, CY, SE, DK, DE, AT, SK, CZ, HU, PL, ES, PT, FR og LU. Resultaterne af disse besøg blev brugt til at udarbejde dette dokument. Hvad angår de medlemsstater, der stadig mangler at blive besøgt i 2017, nemlig BG, IE, RO og UK, opfordrede Kommissionen toldmyndighederne til at udfylde det spørgeskema, der blev brugt i forbindelse med støttebesøgene, således at alle medlemsstaternes toldmyndigheder får

mulighed for at udtrykke deres syn på implementeringen af forordning (EU) nr. 608/2013. De udfyldte spørgeskemaer fra disse medlemsstaters toldmyndigheder blev modtaget i løbet af 2016.

På det første møde i Toldekspertgruppen (afdelingen vedrørende håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder), som blev afholdt den 11. juli 2016, anmodede Kommissionen også medlemsstaternes toldmyndigheder om at rapportere om alle relevante tilfælde til Kommissionen vedrørende lægemidler i transit gennem EU's toldområde, der falder ind under forordning (EU) nr. 608/2013.

2.2 Høring af interesserede parter

Inden for rammerne af EU's toldhandlingsplan til bekæmpelse af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder for perioden 2013-2017 er der i forbindelse med foranstaltning 1.3.2⁴ blevet nedsat en gruppe bestående af Kommissionen, EU's toldmyndigheder, rettighedshavere og andre interesserede parter. Gruppen mødes en gang om året.

På gruppens fjerde møde, som blev afholdt den 12. juli 2016 i Bruxelles, opfordrede Kommissionen rettighedshavere og andre interesserede parter til at rapportere om implementeringen af forordning (EU) nr. 608/2013, idet der blev lagt særlig vægt på følgende bestemmelser, som er af direkte interesse for dem:

- Kapitel II om anmodningerne om indgriben (i tilknytning til indholdet af anmodningerne om indgriben som præciseret i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1352/2013).
- Artikel 19 om besigtigelse og stikprøver af varer, hvis frigivelse er blevet suspenderet, eller som er blevet tilbageholdt.
- Artikel 21 om tilladt brug af visse oplysninger for indehaveren af afgørelsen.
- Artikel 23 (standardprocedure for tilintetgørelse af varer og indledning af proceduren) og artikel 26 (procedure for tilintetgørelse af varer i småforsendelser).
- Artikel 28 om ansvar for indehaveren af afgørelsen.
- Artikel 29 om omkostninger.

Ved udgangen af september 2016 var der indkommet otte svar fra følgende organisationer: European Express Association (EEA), Union des Fabricants (UNIFAB), European Communities Trade Mark Association (ECTA), Den Europæiske Sammenslutning af Farmaceutindustriforeninger (EFPIA), European Semiconductor Industry Association (ESIA), International Trademark Association (INTA), Business Action to Stop Counterfeit And Piracy (BASCAP) og European Association of Trade Mark Owners (MARQUES).

Kommissionen takker disse organisationer for deres bemærkninger.

⁴ Foranstaltning 1.3.2 i EU's toldhandlingsplan til bekæmpelse af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder har til formål at indlede en dialog mellem toldmyndigheder, rettighedshavere og interesserede parter om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

2.3 Brug af COPIS (download af oplysninger fra COPIS)

I forordning (EU) nr. 608/2013 er det fastsat, at med henblik på at sikre behandlingen af de oplysninger, medlemsstaterne sender til Kommissionen, og vedrørende afgørelser om imødekommelse af anmodninger samt suspenderingen af frigivelsen af varer eller tilbageholdelsen af dem skal Kommissionen oprette en central database. Den centrale database COPIS blev operationel den 1. januar 2014. Den er under stadig udvikling.

Kommissionen har adgang til oplysningerne i COPIS, i det omfang det er nødvendigt for, at den kan opfylde sit ansvar for anvendelsen af forordning (EU) nr. 608/2013.

Med henblik på udarbejdelsen af denne rapport trak Kommissionen de nødvendige oplysninger ud af COPIS vedrørende navnlig:

- antallet af anmodninger om indgriben for hver af de typer intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af forordning (EU) nr. 608/2013 (se bilag 1)
- resultaterne af anvendelsen af "standardproceduren"
- anvendelsen af "proceduren for småforsendelser" (se bilag 2).

3. EU'S LOVGIVNINGSMÆSSIGE RAMME

3.1 Baggrund

EU begyndte at regulere håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder så tidligt som i 1987 ved Rådets forordning (EF) nr. 3482/86⁵, hvori der fastsættes foranstaltninger med henblik på forbud mod varemærkeforfalskede varers overgang til fri omsætning. Siden da er der fulgt tre forordninger⁶ med henblik på at tilpasse anvendelsesområdet og procedurerne til udviklingen i tendenserne inden for svig. Ved den seneste ændring, som førte til vedtagelsen af forordning (EU) nr. 608/2013, blev der navnlig taget hensyn til den stigende handel med varemærkeforfalskede varer som følge af den stigende e-handel.

I lighed med tidligere EU-forordninger på området medfører forordning (EU) nr. 608/2013 gennemførelse af de grænsehåndhævelsesforanstaltninger, der er fastsat i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS), som Det Europæiske Råd godkendte i 1994 som led i de multilaterale forhandlinger under Uruguay-runden, og som blev indgået inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO). Forordningen medfører endda gennemførelse af ikkebindende krav i TRIPS, hvad angår håndhævelse ved grænsen såsom kontrol med varemærkeforfalskede varer, der eksporteres og er i transit,

⁵ Rådets forordning (EØF) nr. 3842/86 af 1. december 1986 om foranstaltninger med henblik på forbud mod varemærkeforfalskede varers overgang til fri omsætning (EFT L 357 af 18.12.1986, s. 1).

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 3295/94 af 22. december 1994 om foranstaltninger med henblik på at forbyde overgang til fri omsætning, udførsel, genudførsel eller henførsel under en suspensionsprocedure af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer (EFT L 341 af 30.12.1994, s. 8), Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder (EUT L 196 af 2.8.2003, s. 7) og forordning (EU) nr. 608/2013.

hvilket afspejler EU's beslutsomhed, hvad angår en høj beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

Målet er at forhindre, at varer, der krænker de intellektuelle ejendomsrettigheder, bliver bragt i omsætning på det indre marked, og vedtage foranstaltninger med henblik herpå, uden at den lovlige frie handel hæmmes.

Forordning (EU) nr. 608/2013 indeholder udelukkende procedureregler for toldmyndighederne. Som følge heraf fastsættes der ikke i denne forordning kriterier for at fastslå, om der foreligger en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, som er defineret i den pågældende materielle ret.

Forordning (EU) nr. 608/2013 giver toldmyndighederne i EU beføjelse til at tilbageholde varer, der mistænkes for at udgøre en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed i henhold til EU-lovgivningen eller national lovgivning om intellektuelle ejendomsrettigheder, og som er underkastet toldtilsyn eller toldkontrol.

Toldmyndighedernes kontrol skal baseres på en risikoanalyse og bør stå i et rimeligt forhold til risikoen. Det er derfor vigtigt, at toldmyndighederne råder over tilstrækkelige og relevante oplysninger fra rettighedshavere til at tilrettelægge deres risikoanalyse på hensigtsmæssig vis.

Toldmyndighederne kan handle efter "anmodning om indgriben" fra rettighedshavere eller på eget initiativ (ex officio).

En anmodning om indgriben skal indgives til toldmyndighederne af personer, der har ret til at indlede en retssag med henblik på at få fastslået, om der foreligger en krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Nationale anmodninger om indgriben indgives i en medlemsstat, og toldmyndighederne anmodes heri om at træffe foranstaltninger i den pågældende medlemsstat. Indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder på grundlag af EU-lovgivningen, som har virkning i hele EU, kan indgive en EU-anmodning om indgriben, hvilket vil få virkning i mere end én medlemsstat.

Blanketterne til anmodning om indgriben og om forlængelse af den periode, inden for hvilken toldmyndighederne skal gribe ind, er fastlagt i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1352/2013 af 4. december 2013⁷.

Toldmyndighederne træffer afgørelse om, hvorvidt anmodningen om indgriben skal efterkommes eller afvises.

Hvis toldmyndighederne suspenderer frigivelsen af eller tilbageholder varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, informerer de indehaveren af afgørelsen om at imødekomme anmodningen og klareren eller ihændehaveren af varerne. I henhold til "standardproceduren" kan varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, tilintetgøres efter skriftlig bekræftelse fra indehaveren af afgørelsen af, at

⁷ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1352/2013 af 4. december 2013 om fastlæggelse af de blanketter, der er foreskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 341 af 18.12.2013, s. 10).

efter hans opfattelse er en intellektuel ejendomsrettighed blevet krænket, og efter at der hurtigt er opnået enighed herom eller der formodes at være opnået enighed herom mellem begge parter. Ellers vil varerne blive frigivet, medmindre indehaveren af afgørelsen informerer toldmyndigheder om, at han har indledt en retssag for at få fastslået, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket eller ej. Fristen for at enes om at tilintetgøre varer eller for at informere toldmyndighederne om, at der er indledt en retssag, er 10 arbejdsdage (3 dage i tilfælde af letfordærvelige varer) og kan i tilfælde af indledning af en retssag om nødvendigt forlænges med yderligere 10 arbejdsdage.

Hvis de tilbageholdte varer, som mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, ikke er omfattet af en anmodning om indgriben (ex officio-foranstaltning), skal toldmyndighederne informere de berørte personer om tilbageholdelsen for derved at give dem mulighed for at indgive en anmodning om indgriben.

Forordning (EU) nr. 608/2013 indeholder også bestemmelser om en forenklet procedure for små pakker, der sendes pr. post eller kurer ("procedure for småforsendelser"), som finder anvendelse på anmodning af indehaveren af afgørelsen om at imødekomme anmodningen, i henhold til hvilken varerne kan tilintetgøres, efter at der hurtigt er opnået enighed herom eller der formodes at være opnået enighed herom med klareren eller ihændehaveren af varerne.

Anmodningerne om indgriben og oplysningerne om tilbageholdelse forvaltes via COPIS. På grundlag af de oplysninger, medlemsstaternes toldmyndigheder videreformidler via COPIS, offentliggør Kommissionen hvert år resultaterne af toldmyndighedernes indsats ved EU's ydre grænser⁸.

3.2 Nye elementer, der blev indført ved forordning (EU) nr. 608/2013

De **vigtigste nye elementer**, der blev indført ved forordning (EU) nr. 608/2013, som supplerer den ordning, der allerede blev indført ved tidligere forordninger, er som følger:

- Udvidelse af de rettigheder og krænkelser, der er omfattet af toldmyndighedernes indgriben: for at styrke håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder er toldmyndighedernes indgriben blevet udvidet til andre typer rettigheder og andre typer krænkelser end dem, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1383/2003. De øvrige typer beskyttede rettigheder er handelsnavne, halvlederprodukters topografi og brugsmønstre. De geografiske betegnelser, der er dækket nu, omfatter ikke kun landbrugsprodukter, men også potentielle fremtidige ikkelandbrugsvarer, og i forordningen nævnes specifikt geografiske betegnelser som fastsat i aftaler med tredjelande. Forordningens anvendelsesområde er også blevet udvidet til at omfatte flere sager om krænkelse, nemlig alle potentielle krænkelser af varemærker (såsom handelsmærker, der til forveksling ligner hinanden, og velkendte handelsmærker) og ikke kun varemærkeforfalskede varer som i tidligere forordninger samt krænkelser via omgåelsesanordninger (anordninger, der hovedsagelig er udformet, fremstillet eller tilpasset med henblik på at gøre det muligt eller lettere at omgå teknologiske

⁸ http://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-controls/counterfeit-piracy-other-ipr-violations/ipr-infringements-facts-figures_en

foranstaltninger, der forhindrer eller begrænse handlinger i forbindelse med værker, der ikke er givet tilladelse til).

- Omfanget af de oplysninger, der skal fremlægges i en anmodning om indgriben, og deres detaljeringsgrad er blevet udvidet i forhold til den tidligere forordning.

- Den forenklede procedure for tilintetgørelse er blevet den obligatoriske standardprocedure. I henhold til denne procedure, som allerede eksisterede som en fakultativ procedure i henhold til forordning (EF) nr. 1383/2003, kan de varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, tilintetgøres efter skriftlig bekræftelse fra indehaveren af afgørelsen af, at efter hans opfattelse er en intellektuel ejendomsrettighed blevet krænket, og efter at der hurtigt er opnået enighed herom eller der formodes at være opnået enighed herom mellem begge parter, uden at det er nødvendigt at fastslå, om en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket eller ej. Det sikrer en hurtig og omkostningseffektiv tilintetgørelse af varer. Det har allerede tidligere været et vellykket redskab i forbindelse med den praktiske forvaltning og håndtering af "åbenlyse tilfælde" af krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder. At gøre det til standardproceduren viser, at den har været lige vellykket i alle medlemsstater.

I modsætning til den forenklede procedure, der er beskrevet i forordning (EF) nr. 1383/2003, kræver den nye standardprocedure ikke, at indehaveren af afgørelsen indhenter direkte skriftligt samtykke fra ihændevareren af varerne/klareren om at afstå varerne til tilintetgørelse, men det er nu toldmyndigheden, der er ansvarlig for at informere ihændevareren af varerne/klareren, og toldmyndigheden kan formode, at ihændevareren af varerne/klareren har givet sit tilsagn, hvis den pågældende ikke udtrykkeligt har modsat sig tilintetgørelsen.

- Den særlige procedure for småforsendelser blev indført for at håndtere den stigende tendens hen imod småforsendelser af varemærkeforfalskede og piratkopierede varer, som sædvanligvis kom ind i EU via posttjenesterne eller via kommercielle kurer tjenester, og for at mindske omkostningerne og den administrative byrde ved at håndtere sådanne sager til et minimum. Den finder anvendelse på småforsendelser som defineret i artikel 2, stk. 19, i forordning (EU) nr. 608/2013, nemlig en postforsendelse eller kurerforsendelse, der indeholder tre eller færre genstande eller har en bruttovægt på mindre end to kilogram.

- "Formodet samtykke": både standardproceduren og proceduren for småforsendelser giver mulighed for at formode, at ihændevareren af varerne/klareren har givet sit samtykke til tilintetgørelsen af varerne i stedet for sit udtrykkelige samtykke hertil. Hvis klareren eller ihændevareren af varerne inden for disse frister med andre ord ikke har bekræftet sit samtykke til tilintetgørelsen eller ikke har gjort indsigelse herimod over for toldmyndighederne, kan toldmyndighederne formode, at klareren eller ihændevareren af varerne har givet sit samtykke til tilintetgørelsen af varerne.

- Omkostninger: da toldmyndighederne griber ind på anmodning, fastsættes det i artikel 29 i forordning (EU) nr. 608/2013, at de kan beslutte, at indehaveren af afgørelsen skal betale alle toldmyndighedernes omkostninger ved at gribe ind for at håndhæve den pågældendes

intellektuelle ejendomsrettigheder. Det er op til medlemsstaternes myndigheder at træffe denne afgørelse.

- Artikel 22 i forordning (EU) nr. 608/2013 indfører en bestemmelse om udveksling af oplysninger og data med de relevante myndigheder i tredjelande med henblik på derved at bidrage til at bekæmpe international handel med varer, der krænker intellektuelle ejendomsrettigheder. For at aktivere denne procedure skal Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger enkelthederne i de praktiske ordninger, der er nødvendige i forbindelse med udveksling af data og oplysninger.

- Toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i Den Europæiske Union medfører udveksling af oplysninger om afgørelser vedrørende anmodninger om indgriben. For at udveksle sådanne oplysninger samt oplysninger om toldmyndighedernes indsats var det nødvendigt at stille disse til rådighed via en central elektronisk database. Med henblik herpå oprettede Kommissionen en central database, COPIS, der har været operationel siden 1. januar 2014.

4. BEMÆRKNINGER FRA DEN PRIVATE SEKTOR

Sammenslutninger af rettighedshavere og ekspres- og kurer tjenester **har udtrykt deres tilfredshed med de fleste af de nye elementer**, der blev indført ved forordning (EU) nr. 608/2013, og **har generelt givet positiv feedback**, hvad angår den måde, hvorpå forordningen anvendes.

Det blev anset for nyttigt at medtage supplerende intellektuelle ejendomsrettigheder i forbindelse med toldkontrol for derved at skabe en tilpasning mellem forordning (EU) nr. 608/2013 og direktiv 2004/48/EF om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder og minimere forskelsbehandlingen af andre intellektuelle ejendomsrettigheder end varemærker.

Det anses ikke for overdrevent kompliceret at indgive anmodninger om indgriben. EU's procedure for indgivelse af anmodninger om indgriben (indgive dem i en medlemsstat og få den medlemsstat, der har imødekommet dem, til at videreformidle dem til andre medlemsstater) anses også for nyttig.

Den nye standardprocedure med dens "mulighed for at formode, at der er givet samtykke" synes i særlig grad at være værdsat og betragtet som et meget praktisk redskab.

Generelt viser de indkomne svar, at der er et positivt syn på den måde, hvorpå toldmyndigheder udfører deres opgaver i henhold til forordningen.

Spørgsmål, der **skaber en vis bekymring**:

- De oplysninger, der skal fremlægges i anmodninger om indgriben er ikke altid klart defineret (hvad skal f.eks. anses for at være en "autoriseret distributør"?) eller de oplysninger, der henvises til, er forældede og tager ikke hensyn til moderne praksis i de globale forsyningskilder og -kæder, eller for nogen kan det endda være svært at indsamle dem (produktionssted, involverede virksomheder, forhandlere m.m.). Derudover er sondringen

mellem obligatoriske og fakultative rubrikker på de blanketter, der er knyttet til gennemførelsen af forordning (EU) nr. 1352/2013, ikke afspejlet i forordning (EU) nr. 608/2013.

Hvad angår ajourføringen af oplysningerne i en anmodning om indgriben, forekommer det ikke effektivt, at indehaveren af afgørelsen skal give toldmyndighederne besked om alle ændringer af nogen af de i artikel 6 omhandlede oplysninger (i lyset af den betydelige mængde oplysninger, der kræves i nævnte artikel).

I nogle af svarene foreslås det at forenkle sprogordningen for anmodninger om indgriben på EU-plan ved at acceptere anmodninger på enten engelsk, fransk eller tysk i de 28 medlemsstater.

- Det er ikke i alle tilfælde muligt at returnere prøver som fastsat i artikel 19, stk. 2, da gennemførelsen af analyser ofte medfører beskadigelse af prøverne.

Hvis toldmyndighederne ikke kan fremlægge prøver inden for de første ti arbejdsdage, foreslås det, at fristen på 10 dage for indehaveren af afgørelsen til at indlede en retssag forlænges tilsvarende.

- Fristen på 10 dage til at indlede en retssag er for kort (standardproceduren - artikel 23). I nogle af svarene foreslås det, at indehaveren af afgørelsen får mulighed for at indlede en retssag inden for et tidsrum, som bør beregnes fra dagen for toldmyndighedernes meddelelse om, at ihændehaveren af varerne eller klarereren har gjort indsigelse mod tilintetgørelsen af varerne (og ikke fra meddelelsen om suspenderingen af frigivelsen eller tilbageholdelsen af varerne).

- Oplagringen af varer (hvis frigivelse er blevet suspenderet, eller som er blevet tilbageholdt i en ekspres- eller kurertjenestes lokaler) vil medføre supplerende indirekte omkostninger.

- Det vil være svært på forhånd at vurdere størrelsen af omkostningerne til tilintetgørelse (artikel 29) (navnlig i forbindelse med proceduren for småforsendelser, da indehaveren af afgørelsen ikke høres om hver forsendelse, der tilbageholdes), som vil være stigende. I nogle af svarene foreslås det, at indehaveren af afgørelsen får mulighed for at beslutte, hvilke betingelser der skal gælde for lagring og tilintetgørelse på en omkostningseffektiv måde, eller at omkostningerne til indgriben vedrørende varemærkeforfalskede varer skal betales af rettighedskrænkeren eller importøren eller at pålægge mellemliddene byrden (afsenderen eller transportøren).

Hvad angår proceduren for småforsendelser, anføres det i nogle svar, at det vil være meget nyttigt, mens det i andre konkluderes, at denne fremgangsmåde ikke kan anvendes i forbindelse med bestemte typer varer (f.eks. lægemidler, da lægemiddelindustrien har pligt til at indberette tilbageholdelser af lægemidler til myndighederne, eller halvledere, da det er svært at vurdere, om der er sket en krænkelse), eller at den overhovedet ikke kan anvendes, da den ikke vil sikre tilstrækkelige oplysninger om tilbageholdelserne.

- Ordlyden på listen over den tilladte brug af de oplysninger, som toldmyndighederne videregiver til indehaveren af afgørelsen, er ikke tydelig nok.
- Hvad angår proceduren for "tidlig frigivelse af varer" og definitionen af sikkerhed, bør prisen på den licens, der er opnået på rettighedsindehaverens websted, ikke anses for at udgøre en rimelig sikkerhed.
- Hvad angår det ansvar, indehaveren af afgørelsen har, blev der ikke fremsat nogen generelle bemærkninger. I nogle få svar henvises der til ansvaret i forbindelse med det særlige spørgsmål om manglende returnering af prøver, idet holdningen generelt er, at indehaveren af afgørelsen ikke bør anses for ansvarlig for prøver, der ikke er blevet returneret eller er blevet beskadiget, undtagen i de tilfælde hvor indehaveren af varerne/klareren modsætter sig tilintetgørelsen, og det efterfølgende konstateres, at de pågældende varer ikke overtræder de intellektuelle ejendomsrettigheder.

I de indkomne svar blev der også rejst **nogle spørgsmål vedrørende fortolkningen** af visse aspekter af forordning (EU) nr. 608/2013, som er blevet eller vil blive taget op direkte med de interesserede parter.

Endelig peger man i de indkomne svar på **den manglende fælles gennemførelse på EU-plan** i forbindelse med bestemte spørgsmål såsom de oplysninger, der anses for obligatoriske i en anmodning om indgriben, fristen for at anmode om en forlængelse af toldmyndighedernes afgørelse om imødekommelse af en anmodning om indgriben, den måde, hvorpå standardproceduren gennemføres (herunder videregivelse af oplysninger til indehaveren af afgørelsen), hvilke begrundelser der anses for gyldige for ikke at indlede proceduren for småforsendelser (som ikke alle medlemsstater anvender) samt den manglende brug af de oplysninger, indehaveren af afgørelsen giver i anmodningen om indgriben, og som er indeholdt i COPIS med henblik på en risikoanalyse.

5. GENNEMFØRELSE I MEDLEMSSTATERNE

Toldlovgivning vedtages på EU-plan, men det er medlemsstaterne, der har ansvaret for gennemførelsen heraf via deres nationale toldmyndigheder. Medlemsstaterne har også beføjelse til at fastlægge, hvordan deres toldadministration skal organiseres, herunder tilrettelæggelsen af uddannelse af toldembedsmænd. I betragtning 7 i forordning (EU) nr. 608/2013 anføres det, at medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen bør sikre passende uddannelse af toldembedsmændene for at sikre en korrekt implementering af denne forordning.

Læsningen af svarene i spørgeskemaet og udvekslingen af synspunkter under støttebesøg gjorde det muligt at indlede drøftelser om den administrative organisation af de toldafdelinger, der tager sig af håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, uanset om det er på centralt eller lokalt plan (herunder det personale, der er involveret heri, de uddannelses tilbud, der gives, brugen af databaser m.m.), om samarbejdet med de forskellige interesserede parter og om gennemførelsen af alle de procedurer, der er fastsat i forordningen.

Forordning (EU) nr. 608/2013 indeholder både obligatoriske og fakultative bestemmelser. Sidstnævnte overlader det til medlemsstaterne at anvende den ene eller den anden løsning. Det er tilfældet med afgørelsen om at anvende "formodet samtykke" som nævnt i standardproceduren og proceduren for småforsendelser (artikel 23 og 26), afgørelsen om at anmode indehaveren af afgørelsen om at dække omkostningerne ved toldmyndighedernes indgriben (artikel 29), og afgørelsen om, hvem af ihændeleveren af varerne eller klareren der skal underrettes i forbindelse med både standardproceduren og proceduren for småforsendelser (artikel 17 og 26). Støttebesøgene gav mulighed for at få et overordnet indtryk af, hvad medlemsstaterne vælger, når forordningen giver mulighed for fleksibilitet.

5.1 Menneskelige ressourcer/organisatoriske aspekter

Medlemsstaterne har stadig mere begrænsede ressourcer til rådighed på toldområdet.

Hvor mange menneskelige ressourcer, der er afsat på området intellektuelle ejendomsrettigheder i hver medlemsstat, afhænger i høj grad af, hvor højt medlemsstaterne prioriterer intellektuelle ejendomsrettigheder, antallet af indkomne anmodninger om indgriben på nationalt plan, tilrettelæggelsen af den toldafdeling, der tager sig af håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (afdelingen med ansvar for behandlingen af anmodninger om indgriben), og den rolle, denne spiller.

I de fleste medlemsstater befinder denne toldafdeling sig på centralt plan.

Dens rolle kan være defineret således, at det indebærer en meget høj grad af centralisering af opgaverne vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder internt i medlemsstaten (herunder på hvilket niveau procedurerne for underretning af rettighedshaverne og indehaveren af varerne/klareren i forbindelse med tilbageholdelser foretaget af lokale toldembedsmænd varetages).

Personalet i en sådan toldafdeling kan variere mellem et hold på højst 20 personer til en enkelt person.

En meget stor toldafdeling med ansvar for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, som spiller en forholdsvis centraliseret rolle, kan f.eks. have følgende opgaver:

- Konsultationer i den forberedende fase af udarbejdelsen af EU-lovgivning om intellektuelle ejendomsrettigheder eller nationale retsakter vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder.
- Udarbejdelse af interne instrukser med forklaringer vedrørende forordning (EU) nr. 608/2013 til lokale toldkontorer eller vedrørende begreber i forbindelse med krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- Behandling af anmodninger om indgriben – støtte til rettighedshavere ved udarbejdelsen af en anmodning om indgriben, vedtagelse af afgørelser om at bevilge eller give afslag på anmodninger om indgriben og registrering af anmodninger om indgriben i den pågældende database.

- Overvågning af databasen.
- Tjenesteyder for rettighedshavere og økonomiske repræsentanter (den toldafdeling, der tager sig af håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, spiller en rolle om mellemled mellem rettighedshaverne og det lokale toldkontor med henblik på at centralisere kontakterne med rettighedshaverne).
- Støtte til toldkontorer i forbindelse med indgriben vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder (forklaringer om indholdet af anmodninger om indgriben, støtte til foranstaltninger på eget initiativ og støtte i forbindelse med tidlig frigivelse af varer ved at fastslå, hvilken garanti klarereren skal give).
- Krænkelser: foranstaltninger på eget initiativ, identifikation af de berørte rettighedshavere.
- Bidrag til risikostyring.
- Uddannelse (på toldmyndighedernes uddannelsescentre - udformning af undervisningens indhold/undervisningsmateriale, udformning af indholdet af uddannelsen, faglig uddannelse).
- PR-aktiviteter.
 - Offentlige statistikker (på årsbasis)
 - Spørgsmål fra pressen, interviews
 - *Skabe øget forståelse hos forbrugerne og i erhvervslivet (rundbordskonferencer, pressekonferencer, forelæsninger, brochurer)*
 - Samarbejde med nationale og internationale organisationer.

I langt de fleste tilfælde spiller den toldafdeling, der tager sig af håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, dog hovedsagelig en rolle i forbindelse med behandlingen af anmodninger om indgriben.

I nogle medlemsstater er de sagkyndige på området intellektuelle ejendomsrettigheder placeret på lokalt plan (de kontorer, der først og fremmest tager sig af sager om intellektuelle ejendomsrettigheder).

I alle medlemsstater findes der uddannelse vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder, enten på grundlæggende niveau (uddannelse af toldembedsmænd) eller på professionelt niveau (for sagkyndige på området intellektuelle ejendomsrettigheder). I nogle tilfælde anvendes der en e-læringsmodel, der er udviklet i samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne og EUIPO. En række medlemsstater har gentagne gange anmodet om at få bistand med uddannelse i materiel ret vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder.

5.2 Samarbejde med interesserede parter

5.2.1. Den offentlige sektor

Forordning (EU) nr. 608/2013 indeholder ikke bestemmelser om samarbejdet mellem toldmyndighederne og andre myndigheder, der er involveret i håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, men det blev nævnt under støttebesøgene, da det er et væsentligt element for at forbedre de samlede resultater med hensyn til håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder.

Omfanget af samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne og andre myndigheder, der er involveret i håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, blev i gennemsnit beskrevet som middel til lavt. Denne situation kan forklares af de forskellige kompetencer og roller, de forskellige myndigheder har.

I de medlemsstater, der rapporterede om et godt samarbejde, er dette tilrettelagt via aftaler på nationalt plan (via samarbejdsinstanser på politisk plan mellem forskellige ministerier, undertiden endda med en operationel del).

Samarbejdet mellem myndigheder skal styrkes yderligere via et arrangement om videnopbygning, der tilrettelægges i samarbejde med EUIPO.

5.2.2. Den private sektor

Generelt beskrives samarbejdet mellem toldmyndigheder og rettighedshavere eller deres repræsentanter som godt, selv om der i nogle tilfælde er rapporteret om problemer (se afsnittet nedenfor om anmodninger om indgriben).

I artikel 30 i forordning (EU) nr. 608/2013 er det fastsat, at medlemsstaterne skal sikre, at indehaverne af afgørelser opfylder de i forordning (EU) nr. 608/2013 fastsatte forpligtelser, herunder om nødvendigt ved at fastsætte bestemmelser om sanktioner. På nuværende tidspunkt har nogle få (6) medlemsstater vedtaget (eller havde allerede) national lovgivning om sanktioner som omhandlet i artikel 30. I tilfælde af problemer tilstræber de fleste medlemsstater først at indlede en dialog med indehaverne af afgørelser for at finde en acceptabel løsning.

5.3 Anmodning om indgriben (indhold/oplysningernes kvalitet)

Det administrative håndhævelsessystem for toldmyndigheder, der blev indført ved forordning (EU) nr. 608/2013, fungerer på grundlag af den anmodning, som rettighedshavere skal indgive til toldmyndighederne. Hele toldmyndighedernes indgriben er baseret på disse anmodninger om indgriben. Det er derfor vigtigt, at oplysningerne heri er af tilstrækkelig god kvalitet til at gøre det muligt for toldmyndighederne at gribe ind på effektiv vis. Det er navnlig tilfældet med EU-anmodninger om indgriben, der kommer fra en medlemsstat, som skal finde anvendelse i andre medlemsstater.

De fleste medlemsstaters toldmyndigheder finder, at de anmodninger om indgriben, de modtager, i gennemsnit ikke indeholder tilstrækkeligt gode oplysninger.

Dette fører i en lille procentdel af sagerne til afslag på afgørelsen om imødekommelse af en anmodning om indgriben.

I efteråret 2016 blev der afholdt et seminar (Customs 2020) for medlemsstaternes toldmyndigheder vedrørende toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder/harmonisering af proceduren med imødekommelse og behandling af anmodninger om indgriben/toldmyndighedernes ansvar, hvad angår anmodninger om indgriben.

Ved den lejlighed blev det henstillet, at anmodninger om indgriben altid skal indeholde følgende obligatoriske oplysninger:

- oplysninger om identifikation af originale varer og forfalskede varer
- sikkerhedselementer
- oplysninger om distribution/forsyningskæden.

For at forbedre kvaliteten og indholdet af anmodninger om indgriben blev det også henstillet i højere grad at fremme brugen af manualen om udfyldelse af anmodninger om indgriben og begæring om forlængelse⁹.

Medlemsstaterne har påpeget, at der er forskel mellem nogle af rubrikkerne i formularen og felterne i COPIS. Kommissionen vil afhjælpe dette ved den fremtidige ajourføring af COPIS.

5.4 Anvendelse af procedurerne

5.4.1. Standardproceduren (artikel 23)

"Standardproceduren" anvendes i alle medlemsstater. I de fleste medlemsstater anvendes proceduren fra start til slut. I en medlemsstat indledes tilbageholdelsesproceduren i henhold til forordning (EU) nr. 608/2013, men fortsættes derefter altid i henhold til den nationale strafferetlige procedure, som anses for at erstatte den administrative procedure, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 608/2013. I artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) nr. 608/2013 fastsættes det, at forordningen ikke berører national lovgivning eller EU-lovgivning om intellektuel ejendomsret eller medlemsstaternes love om strafferetspleje.

Nogle medlemsstater kan have brug for at ajourføre den måde, hvorpå de gennemfører standardproceduren, for fuldt ud at tilpasse den til den procedure, der er fastsat i forordning (EU) nr. 608/2013.

5.4.2. Proceduren for småforsendelser (artikel 26)

Alle medlemsstater med undtagelse af to anvender "proceduren for småforsendelser", som baserer deres indgriben over for småforsendelser på strafferetsplejen. Fire medlemsstater har hidtil ikke foretaget beslaglæggelser inden for rammerne af "proceduren for småforsendelser", selv om de anvender den. Den ene medlemsstat forklarede, at de manglende resultater skyldtes manglende personale til at gennemføre proceduren.

⁹ Se http://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-controls/counterfeit-piracy-other-ipr-violations/defend-your-rights_en

Toldmyndighedernes generelle svar på spørgsmålet om, hvorfor visse rettighedshavere ikke anmoder om, at "proceduren for småforsendelser" anvendes, var, at i lyset af omkostningerne herved og de manglende oplysninger (da de ikke bliver underrettet om tilbageholdelsen) afholder de sig fra at vælge denne procedure.

5.4.3. Underretning af klareren eller ihændeleveren af varerne (artikel 17 og 26)

Når der indgives en tolderklæring, underretter toldmyndighederne generelt klareren direkte, når der foretages kontrol (da klareren ofte er til stede), uanset om der er tale om "standardproceduren" eller "proceduren for småforsendelser".

5.4.4. Brug af "formodet samtykke" (artikel 23 og 26)

Formodet samtykke anvendes i vid udstrækning i forbindelse med standardproceduren (af ca. 60 % af medlemsstaterne i alle de tilfælde, hvor klareren eller ihændeleveren af varerne ikke har givet deres samtykke til tilintetgørelsen af varerne eller ikke har meddelt, at de er imod tilintetgørelsen, og af 30 % kun i bestemte tilfælde). I forbindelse med proceduren for småforsendelser er det ca. 57 % af medlemsstaterne, der i alle de tilfælde, hvor klareren eller ihændeleveren af varerne ikke har givet deres samtykke til tilintetgørelsen af varerne eller ikke har meddelt, at de er imod tilintetgørelsen, der anvender princippet om formodet samtykke. To medlemsstater har valgt overhovedet ikke at bruge dette princip, i det ene tilfælde som følge af en politisk beslutning og i det andet, da det ikke er tilladt i henhold til en overordnet administrativ bestemmelse.

Brugen af formodet samtykke har ikke skabt nogen større problemer i de medlemsstater, der anvender dette, og anses af dem, der anvender dette princip, for vigtig for at sikre en effektiv anvendelse af proceduren for småforsendelser.

5.4.5. Omkostninger (artikel 29)

Ca. 85 % af medlemsstaterne kræver, at indehaveren af afgørelsen dækker omkostningerne til tilintetgørelse inden for rammerne af standardproceduren.

Ca. 46 % af medlemsstaterne kræver, at indehaveren af afgørelsen dækker omkostningerne til tilintetgørelse inden for rammerne af standardproceduren og proceduren for småforsendelser.

To medlemsstater dækker selv omkostningerne ved oplagring og tilintetgørelsen af varerne i henhold til forordning (EU) nr.608/2013 i forbindelse med standardproceduren.

Nogle medlemsstater handler på ad hoc-basis, hvad angår omkostningerne ved tilintetgørelse i forbindelse med proceduren for småforsendelser.

5.4.6. Tidlig frigivelse af varer (artikel 24)

I artikel 24 fastsættes det, at når toldmyndighederne er blevet underrettet om, at der er indledt en procedure for at fastslå, om et design, et patent, en brugsmode, et halvlederprodukts topografi eller en plantesortsrettighed er blevet krænkede, kan klareren eller ihændeleveren af varerne ansøge toldmyndighederne om at frigive varerne eller ophøre med at tilbageholde

dem, inden de pågældende procedurer afsluttes, forudsat at klarereren eller ihændeageren af varerne har stillet en sikkerhed, der er på et beløb, der er tilstrækkeligt til at beskytte interesserne for indehaveren af afgørelsen.

Tidlig frigivelse af varer finder ikke anvendelse på varemærker, som udgør langt den største del af toldmyndighedernes beslaglæggelser (i 2014 og 2015 vedrørte 94 % af alle varetilbageholdelser varemærker). Det er sandsynligvis grunden til, at proceduren meget sjældent anvendes inden for EU (én gang i en medlemsstat og mere regelmæssigt i en anden).

5.5 Brugen af COPIS

COPIS blev taget i brug den 1. januar 2014. Siden da har toldmyndighederne taget skridt til at tilpasse sig den. Der blev foretaget ændringer af første udgave af databasen for at gøre det lettere at bruge den. Selv om medlemsstaterne erkender, at COPIS er blevet forbedret de seneste to år, er der stadig en vis bekymring, hvad angår effektiviteten og brugervenligheden ved visse funktioner i databasen. Der er ved at blive foretaget yderligere forbedringer af COPIS for at sikre, at den i højere grad opfylder toldmyndighedernes behov.

Under udviklingen af COPIS-projektet fremkom der ønsker om, at det blev muligt elektronisk at indgive anmodninger om indgriben i COPIS. Da håndhævelsesdatabasen (Enforcement Data Base (EDB)), der er en database udviklet af Det Europæiske Observationscenter for Krænkelser af Intellectuelle Ejendomsrettigheder, indeholder oplysninger om indgivelse af anmodninger om indgriben, blev den betragtet som en egnet kilde for elektronisk overførsel af de oplysninger, der kræves i forbindelse med anmodninger om indgriben. Efter at Kommissionen og Det Europæiske Observationscenter for Krænkelser af Intellectuelle Ejendomsrettigheder havde haft kontakter, blev der fremsat forslag om at udvikle funktionaliteten "forud for ansøgningen om indgriben" i COPIS for at gøre det lettere for både ansøgere og toldmyndigheder.

Der er arbejde i gang for at udvikle en webportal for erhvervsdrivende, der giver mulighed for at indgive elektroniske anmodninger om indgriben, hvilket vil medføre, at der fremover ikke længere skal indgives anmodninger om indgriben i papirform.

Den operationelle forbindelse mellem COPIS og EDB har fungeret siden 1. juli 2015. For ansøgeren vil denne forbindelse mindske den byrde, det er at skulle indgive oplysninger flere gange.

21 medlemsstater anvender COPIS til forvaltningen af anmodninger om indgriben og krænkelser.

6 medlemsstater anvender nationale systemer, som automatisk kobler sig til COPIS, til forvaltningen af anmodninger om indgriben og krænkelser.

En medlemsstat anvender i forbindelse med krænkelser udelukkende et nationalt system, der automatisk kobler sig til COPIS, men anvender COPIS til forvaltningen af anmodninger om indgriben.

Nogle medlemsstater giver deres toldembedsmænd fuld adgang til COPIS. Andre giver dem begrænset adgang, idet de snarere fremmer brugen af deres nationale databaser, hvis der findes en national database vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder, i deres toldadministration. Dette kan være en kilde til fejl ved overførslen af oplysninger og indebærer tydeligvis en større arbejdsbyrde.

Mange medlemsstater har rapporteret om problemer med at anvende de oplysninger, indehaveren af afgørelsen har givet i anmodningen om indgriben, og som findes i COPIS, til risikoanalyser.

5.6 Kommissionens gennemførelsesretsakter

Som fastsat i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) nr. 608/2013 vedtog Kommissionen den 4. december 2013 en gennemførelsesforordning¹⁰ om fastlæggelse af den blanket, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 608/2013. Der forventes en ajourføring heraf i 2017.

Kommissionen har endnu ikke vedtaget nogen gennemførelsesretsakter som omhandlet i artikel 22 i forordning (EU) nr. 608/2013.

5.7 Resultater ved EU's grænser i 2014 og 2015

Den årlige offentliggørelse af rapporten om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder¹¹ ved EU's ydre grænser giver mulighed for at måle toldmyndighedernes indsats på dette område. Rapporten indeholder statistiske oplysninger om tilbageholdelser inden for rammerne af toldprocedurerne og data vedrørende varebeskrivelser og mængden og værdien af varerne, hvor de kommer fra, hvordan de er blevet transporteret, og hvilken type intellektuelle ejendomsrettigheder der kan være blevet krænket.

De statistiske oplysninger udarbejdes af Kommissionen på grundlag af de oplysninger, medlemsstaternes administrationer indgiver via COPIS.

5.7.1. Generelle resultater

TILBAGEHOLDELSER	2012	2013	2014	2015
Tilfælde	90 473	86 854	95 194	81 098
Procedurer	Ikke angivet	Ikke angivet	105 488	95 313
Artikler	39 917 445	35 940 294	35 568 982	40 728 675
Værdi i indenlandsk detailhandel	896 mio. EUR	768 mio. EUR	617 mio. EUR	642 mio. EUR

¹⁰ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1352/2013 af 4. december 2013 om fastlæggelse af de blanketter, der er foreskrevet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 341 af 18.12.2013, s. 10).

¹¹ http://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-controls/counterfeit-piracy-other-ipr-violations/ipr-infringements-facts-figures_en

Hver tilbageholdelse omtales som et tilfælde og kan omfatte en eller flere artikler. Hvert tilfælde kan vedrøre artikler fra forskellige varekategorier og fra forskellige rettighedsindehavere. I COPIS registrerer medlemsstaterne hvert tilfælde med oplysninger for hver varekategori og hver rettighedsindehaver. For hver varekategori og for hver rettighedsindehaver indledes der en tilbageholdelsesprocedure, hvilket forklarer, hvorfor der er flere procedurer end tilfælde.

I henhold til rapporten fra 2015 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder ved EU's ydre grænser er mængden af varer, der krænker intellektuelle ejendomsrettigheder, ved grænsen steget med 15 % mellem 2014 og 2015.

5.8 Resultater med hensyn til lægemidler i transit

Kommissionen har anmodet medlemsstaternes toldmyndigheder om at rapportere alle relevante hændelser til Kommissionen vedrørende lægemidler i transit gennem EU's toldområde, som falder ind under forordning (EU) nr. 608/2013.

27 medlemsstater har rapporteret, at der ikke var forekommet relevante hændelse i forbindelse med kontrollen af lægemidler i transit gennem EU's toldområde.

En medlemsstat rapporterede om et tilfælde af tilbageholdelse af lægemidler i transit i forbindelse med lægemidler, der var omfattet af et patent, og hvor det af oplysningerne om transporten klart fremgik, at varerne var bestemt for det indre marked, og derfor blev de tilbageholdt. Disse varer endte med at blive tilintetgjort med begge parter samtykke.

5.9 Anmodning om indgriben og beslaglæggelser i forbindelse med de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af forordning (EU) nr. 608/2013

De rettigheder, der for nylig er blevet omfattet af forordning (EU) nr. 608/2013, nemlig brugsmønstre, handelsnavne og halvlederprodukters topografi, har ikke afstedkommet et stort antal anmodninger om indgriben.

Den 15. september 2016 vedrørte 8 aktive anmodninger om indgriben handelsnavne og 15 aktive anmodninger om indgriben brugsmønstre. Der var ingen anmodninger om indgriben vedrørende halvlederprodukters topografi.

Som følge heraf er antallet af tilbageholdelser af varer, der krænker de nyligt tilføjede rettigheder, ret lavt.

I 18 tilfælde blev varer f.eks. tilbageholdt på grundlag af mistanke om en krænkelse af et handelsnavn, og i to tilfælde blev varer tilbageholdt på grundlag af mistanke om en krænkelse af en brugsmønstre. Der blev ikke foretaget tilbageholdelser af varer på grundlag af mistanke om en krænkelse af halvlederprodukters topografi.

Der skete ingen tilbageholdelser af omgælsesordninger.

Hvad angår de rettigheder, der allerede er omfattet af forordning (EF) nr. 1383/2003, er antallet af anmodninger om indgriben vedrørende geografiske betegnelser fortsat lavt.

5.10 Resultaterne af anvendelsen af "standardproceduren"

I 2014 blev 69,12 % af alle sager behandlet inden for rammerne "standardproceduren" og 30,88 % inden for rammerne af "proceduren for småforsendelser".

Dette har givet følgende resultater:

- Varer blev tilintetgjort inden for rammerne af "standardproceduren" efter bekræftelse fra rettighedshaveren og med ihændehaverens samtykke (58,43 %).
- Varer blev tilintetgjort inden for rammerne af "proceduren for småforsendelser" med ihændehaverens samtykke (27 %).
- Rettighedshaveren indledte en retssag for at få fastslået krænkelsen (6,14 %).
- Varer blev frigivet, da det viste sig, at det var originale varer, som ikke krænkede nogen rettigheder (2,8 %).
- Varer blev frigivet, fordi rettighedshaveren ikke reagerede på meddelelsen fra toldmyndighederne (5,5 %).
- Tvisten mellem rettighedshaveren og ihændehaveren af varerne blev bilagt udenretsligt, hvorefter varerne blev frigivet (0,11 %).

I 2015 blev 72,14 % af alle sager behandlet inden for rammerne "standardproceduren" og 27,86 % inden for rammerne af "proceduren for småforsendelser". Dette har givet følgende resultater:

- Varer blev tilintetgjort inden for rammerne af "standardproceduren" efter bekræftelse fra rettighedshaveren og med ihændehaverens samtykke (59,93 %).
- Varer blev tilintetgjort inden for rammerne af "proceduren for småforsendelser" med ihændehaverens samtykke (22,05 %).
- Rettighedshaveren indledte en retssag for at få fastslået krænkelsen (9,21 %).
- Varer blev frigivet, da det viste sig, at det var originale varer, som ikke krænkede nogen rettigheder (2,77 %).
- Varer blev frigivet, fordi rettighedshaveren ikke reagerede på meddelelsen fra toldmyndighederne (5,75 %).
- Tvisten mellem rettighedshaveren og ihændehaveren af varerne blev bilagt udenretsligt, hvorefter varerne blev frigivet (0,29 %).

5.11 Anvendelse af "proceduren for småforsendelser"

Den 15. september 2016 indeholdt 48 % af anmodningerne om indgriben en begæring om, at proceduren for småforsendelser blev anvendt (726 ud af 1502), mens 33 % af EU-anmodningerne om indgriben også indeholdt en sådan begæring (393 ud af 1184).

I alt indeholdt 41 % af anmodningerne om indgriben en begæring om, at proceduren for småforsendelser blev anvendt.

Repræsentanter for den private sektor forklarede, at for en bestemt type rettigheder (for hvilke krænkelse er for komplekse at vurdere, og for hvilke de finder, at rettighedshavers ekspertise er afgørende), anses anvendelsen af proceduren for småforsendelser ikke at være hensigtsmæssig, hvorfor den ikke blev valgt.

I 2015 blev varerne tilintetgjort inden for rammerne af proceduren for småforsendelser i lidt over 22 % af tilfældene af tilbageholdelse. I 2014 udgjorde tilintetgørelsen inden for rammerne af samme procedure 27 % af samtlige tilfælde af tilbageholdelse.

De fuldstændige oplysninger i rapporterne fra 2014 og 2015 kan ses på TAXUD's websted:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/statistics/2015_ipr_statistics.pdf

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2016_ipr_statistics.pdf

6. KONKLUSIONER

På nuværende tidspunkt finder Kommissionen, at den måde, hvorpå forordning (EU) nr. 608/2013 implementeres, er tilfredsstillende. Den sikrer i vidt omfang beskyttelse og procedurer, som anvendes korrekt i de 28 medlemsstater.

Der er et tydeligt behov for at styrke indsatsen på visse områder såsom:

- kvaliteten af oplysningerne i EU-anmodninger om indgriben, navnlig anmodninger om indgriben
- anvendelsen af standardproceduren i sammenhæng med de nærmere oplysninger om proceduren som omhandlet i forordning (EU) nr. 608/2013.

Dette vil blive drøftet yderligere i forbindelse med de foranstaltninger, der er omhandlet i EU's toldhandlingsplan til bekæmpelse af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder for årene 2013-2017 og i opfølgningen af Customs 2020-seminaret om anmodninger om indgriben.

Den måde, hvorpå proceduren for småforsendelser fungerer, og behandlingen af småforsendelser udgør tydeligvis fortsat en udfordring, da salget over internettet hele tiden stiger, navnlig salget af varer, der krænker intellektuelle ejendomsrettigheder. Arbejdet med dette spørgsmål vil fortsætte i den alle eksisterende arbejdsgruppe om småforsendelser, som vil genoptage sine aktiviteter i 2017.

Den bekymring, den private sektor har givet udtryk for, vil også blive drøftet med medlemsstaternes toldmyndigheder med henblik på at vurdere, om den er velbegrundet, og om der kan findes løsninger.

Kommissionen konkluderer, at der på nuværende tidspunkt ikke er nogen begrundelse for at ændre nogen af bestemmelserne i forordning (EU) nr. 608/2013.

EU's toldhandlingsplan til bekæmpelse af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder for årene 2013-2017 vil blive vurderet senere i år. For bedre at håndtere de udfordringer, EU står over for, hvad angår krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, kan det være nyttigt at overveje at udforme en fremtidig global handlingsplan for EU's håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, som ikke kun skal omfatte toldmyndighedernes indgriben, men også de foranstaltninger, der i øjeblikket er omfattet af meddelelsen fra juli 2014 med titlen "Mod en fornyet konsensus for så vidt angår håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder: En EU-handlingsplan"¹² og de aktiviteter, der udvikles af Det Europæiske Observationscenter for Krænkelser af Intellektuelle Ejendomsrettigheder.

¹² COM(2014) 392: Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg: Mod en fornyet konsensus for så vidt angår håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder: En EU-handlingsplan

Bilag 1

Antallet af anmodninger om indgriben for hver type rettighed – situationen pr. 15. september 2016.

	Aktiv	Udløbet	Tilbagekaldt	I alt
Geografiske betegnelser				
For aromatiserede vinbaserede drikkevarer	0	0	0	0
For varer, der er omfattet af aftaler med tredjelande	1	0	0	1
For landbrugsvarer og fødevarer	5	0	0	5
For spiritus	2	1	0	3
For vin	3	2	0	5
Nationale geografiske betegnelser for andre varer	0	0	0	0
Formgivning				
Registreret EF-design	627	398	58	1083
Ikkeregistreret EF-design	11	11	0	22
Internationalt registreret design	109	73	4	186
Nationalt design	128	63	2	193
Varemærke				
EU-varemærke	2326	1596	118	4040
Internationalt varemærke	1053	832	55	1940
Nationalt varemærke	1220	771	20	2011
Ophavsret og beslægtede rettigheder	206	103	7	316
Patenter				
Nationalt patent	115	72	6	193
EU-patent	110	75	6	191
Brugsmodeller	15	10	0	25
Supplerende certifikat til beskyttelse af lægemidler	23	17	0	40
Supplerende certifikat til beskyttelse af plantebeskyttelsesmiddel	4	12	1	17
National sortsbeskyttelse	8	8	2	18
EF-sortsbeskyttelse	1	1	0	2
Handelsnavn	8	10	0	18
Halvlederprodukters topografi	0	0	0	0

Bilag 2

Antal anmodninger om indgriben med begæring om anvendelse af "proceduren for småforsendelser" - Situationen pr. 15. september 2016

	Aktiv	Udløbet	Tilbagekaldt	I alt
Antal anmodninger om indgriben:				
Nationale anmodninger om indgriben	1502	2395	82	3979
EU-anmodninger om indgriben	1184	406	103	1693
I alt	2686	2801	185	5672
Anmodninger om indgriben inden for rammerne af proceduren for småforsendelser:				
Nationale anmodninger om indgriben	726	510	30	1266
EU-anmodninger om indgriben	393	152	15	560
I alt	1119	662	45	1826

% af nationale anmodninger om indgriben inden for rammerne af proceduren for småforsendelser (af det samlede antal):

48 % 21 %

% af EU-anmodninger om indgriben inden for rammerne af proceduren for småforsendelser (af det samlede antal):

33 % 37 %

% af anmodninger om indgriben inden for rammerne af proceduren for småforsendelser (af det samlede antal):

41 % 24 %